Anul I. Nr. 2. Cenzurat 4 pagini 3 Lei Joi 4 Aprilie 1935

ROMÂNIA CREȘTINĂ

URGAN AL SINDICATULUI ZIARIȘTILOR CREȘTINI DIN BASARABIA

(Persoană juridică, rec. de Trib. Lăpușna prin sentința Nr. 57,935)

— APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Chișinău, strada Regele Ferdinand Nr. 31.

TRIBUNĂ DE LUPTĂ NAȚIONALISTĂ CREȘTINĂ

ABONAMENTE
Pe un an ... 300 lei
Pentru instituții și autorități ... 1000 „
Abonamente de sprijin ... 500 „

ANTREPRENORII PRESEI ROMÂNEȘTI

Se spune că PRESA este a patra putere în stat. Dacă ea ar fi oglinda fidelă a manifestațiilor în viața publică pe toate tărâmurile, dacă ea ar deveni o arenă de lupte principiale, atunci în adevăr ar fi o putere de control și ar cadra cu o opinie publică de care ar să se țină seamă: dar când ea mistifică voluntar adevărul, când blamează persoane pe nedrept și ridică osanele celor ce nu le merită, când scornește fapte nepetrecute, ca perfect autentice, ea nu este decât o tarabă speculatoare a hârtiei umplute cu litere de otravă.

In actuala presă, indiferent în ce limbă e scrisă, se trădează pe de o parte spiritul străin, internațional și dușmănos față de străduințele noastre de consolidare; pe de altă parte se ascunde lipsa de caracter a oamenilor noștri politici și apolitici, cari nu au curajul să smulgă masca acelora cari conduc majoritatea ziarelor din inspirație, din interese și din fonduri străine!

Așa se face că asistăm la faptul caracteristic, pentru starea politică și morală a societății românești, că o „ANUMITĂ PRESĂ", condusă de parazitismul JUDEO-MASONIC, își însușește pretenția de a face educația opiniei publice românești, servindu-i drept călăuza spre COMUNISM și spre TRĂDARE DE ȚARĂ, iar puținele ziare cu suflet autohton nu au curajul, în propria noastră țară, să denunțe marelui public sus și tare, fără înconjur și fără diplomație, că „ANUMITĂ PRESĂ" este scrisă de fiii neamului lui Israil, puși în serviciul acelei politici de lungă vreme plănuită de a ne distruge, ceea ce am închegat cu atâta amar de străduințe, spre a înălța, pe ruine, puterea lor politică în CHANAANUL dintre Nistru și Tisa.

Cu alte cuvinte, așa zisa „a patra putere în Stat" nu este în mâinile românilor de baștină, ci este luată în ANTREPRIZA de o bandă de VENETICI-GALIȚIENI, cari, considerând că presa LOR, este prima putere în Stat (nu a patra), se amestecă IN TOATE și dau directive politice, cu totul opuse intereselor naționale românești. Când însă se găsesc români, cari au curajul să protesteze împotriva tentativei criminale a acestor paraziți, toată presa iudaică sună mobilizarea (de multe ori la această mobilizare răspund și unii români neaoși evreizați, și aceasta e dureros) și deschide FOC contra acelora ce „ȘI-AU PERMIS" să demaște conspirațiile Jiudeilor, veniți-nepoftiți—de pe toate coclaurile lumii...

Un lucru este însă îmbucurător. In fața primejdiei Judeo-masonice, conștiința românească se trezește și, dela un capăt la altul al țării, românii strigă de apărare!

Evreii, cu galeria lor de masoni și români evreizați, să ia aminte: poporul românesc A SUFERIT prea mult dealungul veacurilor, astfel că UN NOU JUG nu va mai primi; va muri în luptă, dacă va fi nevoie, cu mândria că și-a apărat pământul strămoșesc de cotropirea iudaică, DAR NU VA ABDICA!

Astfel stând lucrurile, socotim că suprimarea actualei prese—condusă de evrei—este o necesitate națională; astăzi, mai mult ca oricând, țara are nevoe să fie informată cinstit de o presă românească scrisă de români-creștini.

Și ca încheere, o spunem ca să se știe: Lupta românilor împotriva acelora cari prin presă și alte acțiuni specifice „neamului ales" ne subminează neamul și țara, se numește ROMÂNISM, nu ANTISEMITISM!

SERGIU FLORESCU

Ecoul târziei treziri

Sau cum primește țărănimea acțiunea națională a D-lui Vaida Voevod.

Țărănimea moldoveană, se poate spune fără teamă de remușcări,—a întârziat și în târzie încă foarte mult în evoluția sa spre civilizare și progres, din cauza streinilor, — în speță evrei, — infiltrați prin sate, pe care prin comerțul ce-l practică, le au în mână.

La țară totul e în ghiara evreilor. Ei sunt inima satelor, fiindcă dețin banul. Ei jupoae într'un chip indescriptibil pe săteanul incult, ce nu știe nici prețul, nu cunoaște nici valoarea adevărată a produselor sale. Evreii sunt cartelați. Țărănimea e desbinată. Evreii dela țară au legaturi cu cei dela oraș, au înțelegeri secrete. Când vine plugarul la oraș, e pur și simplu furat. E tras cu forța în prăvălie, unde dacă nu dă prețul cerut de comerciantul evreu, e scuipat, înjurat, bătut și desbrăcat de haine. Atunci țăranul se lasă mai bine jefuit de negustorul evreu din satul său.

Autoritățile sătești sunt în mâna evreilor. (De altfel ca și la oraș, căci în Chișinău sute de bogătași evrei au zeci de mii de lei de plătit ca impozite și nu li se aplică sechestrul, pe când țăranului pentru 50 lei i-se ia de fisc și scândura de la pat și ușa dela casă și vaca cu lapte a copiilor și ceaunul de mămăligă, ba chiar și icoana la care se închină sărmanul creștin. Să spună oricine dacă n'am ajuns sub stăpânirea satanei iudaice, în epoca aceasta de fervent democratism?!)

Autoritățile comunale sătești dau tot sprijinul evreilor spre a jupui pe țăran. (Sub *național*—țărăniști aveam prin sate chiar și primari evrei) Țăranii n'au cui se plânge. Mocnesc în ei, se chircesc de dureri mute și lacrimile îi înăbușă.

Acești țărani simt jugul evreiesc ca nimeni altă categorie de Români, mai ales de când evreii au dreptul să cumpere pământ și acaparează anual mii de hectare din glia apărată de sângele moșilor noștri Români.

Țăranii văd că din cauza evreilor în număr atât de mare în Basarabia, ei au rămas în urmă ca desvoltare economică și culturală, posturile de comandă, de activitate, fiind ocupate printr'un *rapt național*, de către capitalul internațional al evreilor venetici.

Țăranii se trezesc. Târziu, dar se trezesc. Dealtfel înseși *marii* bărbați de Stat nu s'au trezit mai de vreme. Recenta acțiune de redeșteptare națională a D-lui Vaida Voevod, prin care d-sa se desparte de coaliția iudeo-democrată (adesea foarte în intimitate cu comunismul) a *național*—țărăniștilor tip demagog Dr. Lupu, e firesc să stârnească mare interes între sătenii pe care multă vreme demagogia i-a purtat cu minciuni.

Acțiunea D-lui Vaida nici n'a luat un început precis, și țăranii deja discută și pun în balanță ideile celor două tabere național-țărăniste, precum și oamenii din amândouă părțile.

N'au început încă nici lămuririle și fruntașii țărani, între care foarte mulți foști primari național-țărăniști, știu că de-o parte e D-l Vaida cu Românii Creștini și de alta *ceilalți* cu *național evreii* și e indiscutabil încotro înclină țărănimea chinuită aici în Basarabia o viață întreagă de evrei.

Național-creștinii să știe că massele de țărani vor fi alături de D-l Vaida, contra evreilor prigonitori ai țărănimei. Satele așteaptă numai mâna organizatoare și cuvântul lămuritor.

Contra evreilor,—așa cum e alături de evrei partidul d-lui Mihalache—Halippa, — nu va fi un partid, ci va fi întreg Neamul Românesc, ce s'a născut să trăiască și *azi* începe să-și afirme această voință.

Sabin Popescu Lupu

Numai „ei" sunt solidari?

Am ajuns la timpurile când, cei ce nu au ajutat, cu nimic, creșterea țării, să ne atace în corpore, pe noi, cari i-am ajutat să aibă pâine. Vor să o piardă, ei și cei ce i-ar susține? Să știe d-nii că putem s'o facem!

Vă afișați într'o credință; faceți paradă; ne amenințați; să știți că nu ne pasă!

România este crezul nostru. Luptăm pentru menținerea ei și încă la o ridicare. Credeți că nu va veni?

Ideia noastră, neglijată, din cauza bâlciului de fiinte, încă are adversari? D-nii adversari să țingă de seamă, căci, dacă nu ei, ai lor vor suferi.

Să știe veneticilor și voi vânduților, că noi acei din *Sindicatul ziariștilor creștini*, suntem *solidari*, așa că amenințările nu ne clintesc de pe poziție!

Gh. I. Dimitriu

Săgeți...

Importul otrăvei. Față de marele număr al otrăvitor cu otravă, se zice că guvernul intenționează să voteze o lege, prin care interzice să se importe otravă din străinătate.

In cazul acesta el nimic ca presa evreo-rusă din Chișinău, care constitue cea mai puternică otravă indigenă, să fie suprimată!...

• • •

Național-Țărăniștii din Basarabia și-au pierdut capul? Un fost fruntaș național-țărănist, astăzi Vaidist, ne spune că, în urma acțiunii naționaliste a d-lui Vaida Voevod, așa zișii țărăniști din Basarabia, și-au pierdut capul.

— Curioasă afirmație! Noi știm că țărăniștii din Basarabia n'au avut niciodată un cap sănătos.

— Ba au avut, susține interlocutorul nostru. Cine îndrăznește să nege că național-țărăniștii dintre Prut și Nistru, n'au trăit, nu s'au... desvoltat și s'au pierit — căci astăzi nu mai există — conduși de capetele rozenbergilor, malamudmenilor, altersonilor?!

• • •

„OI VEI!" Avocații români creștini din Chișinău, s'au constituit într'o asociație aparte. Nimic mai firesc. Cum au aflat însă avocații „cușer", au început să țipe: „OI VEI!"...

Suntem de părere că în loc să se vaicărească și să se otrăvească sufletele, ar fi la noi, mai bine... să se supere și mai tare și, în ciuda românilor care se deșteaptă, și devin „antisemiți", să plece ostentativ din această țară,... unde-i vor duce ochii.

• • •

Evreii se înarmează! In fața „primejdiei antisemite", evreii, din toată lumea, se înarmează, glăsuește broșura „Tel Hai" din Paris!

(Țineți vă răsuflu!) Evreii și înarmarea pentru... război?! Noi știm că evreii sunt capabili de *trădare de țară, spionaj, furtul* și tot felul de mat-apucături, de război însă au fugit... ca de dracul, în toate timpurile (când se aude o bubuitură de tun, tremură tot neamul lui Iehova). Dar, mai știi, ne pomenim că de *frică*, evreii pun mâna pe... arme!

Tezeus

APEL

Comitetul Sindicatului ziariștilor creștini din Basarabia, se adresează pe această cale tuturor organizațiunilor existente creștinești, din Basarabia, cari au în programul lor cultivarea ideilor de: **naționalism, creștinism, să-și convoace comitetele de conducere și să hotărască asupra propunerei oficiale ce o facem prin prezenta și anume:**

„federalizarea în orașul Chișinău, a tuturor societăților, asociațiunilor și orî căror organizațiuni din întreg cuprinsul Basarabiei, cari au membrii numai creștini ce program de activitate profesională, culturală, națională, bisericească ori economică".

Activitatea programatică a Federalei Asociațiunilor creștine, va fi aceea inspirată de marii patrioți și conducători ai Neamului românesc: **„I. P. S. Sa Patriarhul Miron Cristea, Dr. Alex. Vaida Voivod** etc. și înscrisă pe steagul de luptă al cărturarilor **aleși ai neamului: avocații din întreaga Țară românească.**

Alături de Barourile creștine să se adune toate profesiunile libere creștinești — dela opincă până la Vlădică — și cu toții să mergem către steaua nouă care a răsărit și ne a arătat-o Patriarhul Miron Cristea.

Răspunsurile se vor adresa la ziar, după care vom proceda la invitațiuni formale în vederea unei consfătuiri comune.

Sindicatul ziariștilor creștini din Basarabia.

Pseudoștiința

„Iată acest prunc este pus spre căderea și scularea multora în Israel, (și vechi și nou). Și semnul căruia i se va zice împotrivă".
Luca II.34

Așa prorocește Marele Bătrân Simion la primirea Pruncului divin, care cu privirea lui de proiet în veacurile viitoare vede, că acest Prunc va fi semnul de contrazicere, voinicul steag de ceartă, vede cum în jurul blândului împărat al păcii și iubirii va clocoti necontenit crudul războiu se va petrece cea mai arzătoare luptă... și mulți vor cădea și mulți se vor scula.

Și într'adevăr Hristos cu învățătura lui supraomenească, divină în toate veacurile a fost, este și va fi acel supra Duce, în contra cărui sunt unite și îndreptate toate săgețile, toate furtunile urei, toate „valurile sălbatice de mare spumegându-și rușinele lor". Ap. Iuda 1.13.

Iată o încercare de a întuneca personalitatea divinului învățător.

Intr'un ziar local rus, citit de majoritatea populațiunei, muncitorimei și [illegible] de toate clasele, se publică o știre întitulată „Mesia [illegible] lui Isus Hristos". Scopul este următorul: „Ne vine o știre senzațională, care la prima impresie sună a anecdotă. Arheologul profesor Berich a descoperit în unele din mânăstirile Tibetului un vechi manuscris ce conține descrierea călătoriei lui Isus Hristos prin India?! Manuscrisul e scris în limba Pali, și a descifrat de Berich pe jumătate".

Cum am arătat această știre nu este o nouă și nici de fel senzațională.

Liber cugetătorii și *doritorii* de a „lumina poporul" sau uită, că această știre din zece în zece ani se repetă ici colo, sau gândesc, că știrea n'a răzbătut în toate colțurile globului.

In ajunul revoluției rusești — răsturnarea formelor — toți „iubitorii de neam avean în planul total — distrugerea [illegible] lui religios și moral. La această operă contribuie [illegible] scriitori mari și mici începând dela Tolstoi „marele filozof" până la scriitorii pornografi.

Pentru răspândirea teoriilor științifice se găsea la îndemână o revistă ilustră „*Vestitorul științei*" foarte răspândit la sate: între mult material educativ „Vestitorul științei" trimite cetitorului ca premiu și cărticica unui director al ziarului „*Noutățile Petersburgului*" *Notovici*, cu conținutul unui manuscris senzațional: „*Viața Sfântului Isus celui mai bun din fii omenești*" manuscris găsit (?) de Notovici în una din Mânăstirile Tibetului, unde Notovici a fost adăpostit câtăva vreme pentru a-și vindeca piciorul frânt. Și acest manuscris este scris în limba Pali.

Cum vedem, amândouă manuscrisele sunt în limba Pali, amândouă sunt găsite în una din Mânăstirile Tibetului, deosebirea e că Notovici n'a găsit „memoriile lui Isus Hristos" iar *Berich* nu *știe nimic de „Viața lui Isus" lui Notovici*. Notovici a reușit să traducă tot manuscrisul, iar Berich încă se trudește.

Găsim de prisos să vorbim de mulțimea curiozităților aflate în „manuscrisul Notovici", ne vom mărgini însă să arătăm tristul sfârșit al afacerei Notovici care va fi și sfârșitul manuscrisului Berich.

Max Muler, adâncul cunoscător al cărților de ritual și literaturei Indiene studiind „Viața lui Isus" a dat concluziune cu zdrobitoare dovezi, că manuscrisul—Notovici este o obraznică înșălăciune.

Comisiunea specială trimisă de guvernul englez din inițiativa d-lui Muler la Tibet stabilește, că în Mânăstirile Tibetului nu se află manuscrise, privitoare la viața Mântuitorului, și că Notovici n'a stat niciodată în Mânăstirea Himis.

In lumea științifică se cunosc multe falsificări — pentru a combate creștinismul, falsificări cari scot la suprafață un anumit tip de savanți.

O afacere caracteristică este și „*afacerea Heckel*" în Germania. Eroul falsificărilor este biologul darvinist — profesorul universității din Iena, *Heckel*, capul și inspiratorul monismului contimporan, sub steagul căruia se unise toate puterile vrăjmașe ale creștinismului în Germania.

Multe lucrări anticreștine ale biologului Heckel se răspândeau în toată lumea, care mai mult influențau tineretul, dispus a crede pe cuvânt.

Și într'o bună zi se descoperă, că toate dovezile savantului Heckel, alcătuite *pentru răsturnarea „ideologiei creștine" sunt conștient și tendențios falsificate.*

Biologul german *Doctor Arnold Brass*, studiind lecțiile mai multor biologi, uimit, că desemnele, ca cele mai strălucite dovezi pentru originea omului din animale, sunt greșite și aceste desemne aparțin profesorului Heckel, — descoperă între altele că Heckel a pus pe embrionul maimuței capul de om, și pe embrionul omului capul de maimuță, că Heckel a împrumutat în alte desemne coada macacului pentru a demonstra macaca drept Hilabates — unul din presupușii strămoși ai omului, și când Brass s'a convins că aceste falsuri le-a făcut Heckel intenționat a și publicat afacerea nedemnă în ziarele „*Volk*" și „*Strasbürger*" în 25 Aprilie 1908, iar într'o broșură a publicat afacerea Hilobatas.

Mai departe d. Bass în cartea sa „*Ilenprobam*" arată, că chiar și partizanii lui Heckel se feresc de desemnele lui Heckel. Așa profesorul Arnold Zang din 854 desemne ale lui Heckel s'a folosit numai de 10, și acelea le-a corectat.

La insultele lui Heckel d. Brass apelează la judecata oamenilor științei, și atunci Heckel este nevoit să recunoască în ziarul: „*Berliner Volkszeitung*" din 24 Decembrie 1908 că oarecare parte din desemnele lui embriologice într'adevăr sunt falsificate, dar se justifică în materia aceasta falsificarea este un procedeu obișnuit și aruncă învinuiri de această natură și la adresa altor biologi.

Se ridică un violent protest din partea tuturor savanților, care în hotărîrea lor condamnă *metoda necinstită a lui Heckel*.

Și mai înainte încă, în anul 1907, vestitul biolog *Erich Wasman* în lecțiile sale populare, ținute la Berlin aduce învinuiri grele la adresa lui Heckel, ironizând, că din cei 10 strămoși ai omului, creați de Heckel, în realitate există numai unul și acesta este „homo stupidus"—omul prostuț.

Așa lucrează pseudoștiința, urmărind în popoare desrădăcinarea sentimentelor înalte.

Și nu se știe da nu se pregătește vre-o nouă falsificare — lovitură mai completă.

Preot Nicolae Marea

Biruinţa românismului se apropie.

A vorbi de biruinţa apropiată a românismului, ar părea pentru unii, un non-sens, pentru motivul că românii, din moment ce s'au unit toţi la un loc, nu mai au nevoie de nici o biruinţă.

Totuşi realitatea este alta căci dacă toate provinciile, deslipite în decursul vremurilor, dela sânul Mamei, s'au alipit acum 16 ani, din nou lângă ea, nu înseamnă că triumful deplin al românismului s'a terminat. Unirea teritorială trebue să fie un pas spre unirea sufletească, de care unire va depinde, în cea mai mare măsură, triumful românismului, prin care înţeleg repunerea românilor în drepturile cuvenite.

Este astăzi o banalitate să spui că streinii au umplut aproape toate instituţiile româneşti. Nu există domeniu unde să nu fie atotputernici, tocmai aceia, cari ar trebui să fie mai loiali, faţă de statul român, care-i oploseşte la sânul lui.

Mai ales în domeniul economic se observă foarte mult inferioritatea elementului autohton. Această inferioritate a fost observată după războiul mondial de tinerimea română, reprezentată prin ceea ce are ea mai ales, adică, prin studenţime. Cred că sunt cunoscute de toţi dezideratele studenţimei române, de acum 13 ani, cari se pot sintetiza în cuvintele: „România a Românilor" Pentru această lozincă şiroale de sânge au curs pe meleagurile acestei ţări, până când în ultimul timp, au observat şi reprezentanţii diferitelor partide, cât de adevărate sunt cererile studenţimei şi au început să alcătuiască legi pentru protecţia muncii naţionale.

Actualmente există chiar e lege a protecţiei muncii naţionale. Că această lege nu va îmbunătăţi situaţia românilor, din cauză că nu se va aplica cum trebue, este altă vorbă, dar fapt cert este că până şi orbii au văzut inferioritatea elementului românesc Mai mult încă: unii politicieni, fie din motive electorale, fie din sincerul motiv, de a vedea pe români manifestându-se în toate domeniile, s'au hotărât ca să introducă în programele lor de guvernământ „numerus valachicus", care nu este altceva, decât o formă schimbată a lui „numerus clausus" formulat de studenţime, acum un deceniu şi mai bine. Dar nu numai unii oameni politici, ci chiar şi mulţi profesionişti ca: *avocaţi, medici, ingineri*, au început să ceară introducerea lui „*numerus clausus*" „valachicus" sau „romanus", în instituţiile unde profesează ei. Manifestările acestea, constitue simptomele apropierii biruinţii depline a cauzei româneşti. Iar faptul că unii politicieni împrumută dezideratele formulate de studenţimea română, ne arată cât de clarivăzători şi câtă dreptate a avut studenţimea când a cerut aplicarea lui „numerus clausus".

Că dezideratele formulate de tinerimea română, nu vor fi aplicate de cei ce le împrumută rămâne să vedem. Totuşi constatarea noastră că biruinţa românizmului se apropie este adevărată. Nu mai puţin adevărat este, că vom asista la mari prefaceri şi la multiple manifestări, cari vor avea ca rezultat final, triumful deplin al cauzei româneşti. În curând va răsări pe plaiurile acestei ţări, — actualmente colonie de străini — o altă viaţă, o viaţă şi o cultură pur românească, pentru a cărei înfăptuire se cere multă jertfă. Şi trebue să mai spunem că adevărata viaţă românească, nu va fi creată de oportunişti, ci de aceia ce ştiu să-şi pue toate puterile lor de muncă şi de creaţie în slujba aspiraţiilor şi idealurilor acestui neam.

Sergiu Roşca

Cum este speculată populaţia Basarabiei!

„Comerţul şi agricultura au constituit pentru oamenii tuturor secolelor indiciile cele mai sigure ale fericirei şi mulţumirei naţiunilor Nici unul şi nici cealaltă nu pot prospera însă în mijlocul condiţiunilor şi anarhiei politice, ci numai la adăpostul unui guvernământ autoritar şi puternic.

NAPOLEON.

Dacă situaţia mizeră, în care se abate neamul nostru, este din zi în zi mai accentuată, aceasta se datoreşte: *1. Politicianismului muribund al democraţii, din pricina căruia aproape întreaga avuţie naţională trece în mâinile străinilor acaparatori; 2. Evreii, cari, profitând de slăbăciunea politicianilor, au pus mâna pe toate izvoarele de bogăţie şi câştig ale românilor; 3. Inconştienţei şi lipsei de spirit de prevedere şi solidaritate a românilor creştini*

Evreii veneticii, sunt solidari între ei, astfel că merg cu paşi repezi spre subjugarea băştinaşilor, iar noi, românii, suntem împărţiţi în zeci de grupuleţe politice şi ne războim între noi, în loc să facem front comun împotriva aceluiaşi duşman de moarte!

Comerţul este sufletul unui popor. Dacă comerţul se găseşte în mâinile poporului majoritar, ţara progresează, dezvoltându-se din toate punctele de vedere într'un spirit naţional Dacă însă comerţul se găseşte în mâinile veneticilor, cum e cazul la noi, neamul de baştină merge cu paşi repezi spre prăpastie, iar pe ruinile lui se ridică musafirul parazitar.

În Basarabia, ca şi în restul ţării, comerţul este — 98% în mâinile străinilor. În numărul trecut al ziarului nostru, am publicat o statistică direct alarmantă: *În judeţul Lăpuşna, de exemplu, spuneam că din 2283 firme de comercianţi, inscrise la Camera de Comerţ; 93 sunt români, 241 minoritari-creştini şi 1949 evrei. În judeţul Orhei, din 212 comercianţi, cu firmele înscrise la C. Comerţ; 3 sunt români, 12 minoritari creştini şi 197 evrei Din celelalte judeţe basarabene ne lipsesc datele precise, dar, suntem siguri că este aceiaşi situaţie.*

Speculanţi fără ruşine.

Dacă acaparatorii comerţului basarabean, şi-ar îndeplini misiunea în mod onorabil, nu am avea prea multe de spus. Dar, *Vai!*, când aceşti venetici recurg la cele mai imorale acte de speculă şi corupere, nu putem să spunem decât că, această plagă de comercianţi incorecţi, este profund periculoasă şi dăunătoare intereselor noastre de Stat

Ajunge ca cineva să facă o raită prin pieţele oraşelor basarabene spre a se convinge cu câtă neruşinare, comercianţii străini speculează pe bietul consumator — oricine ar fi el.

În Basarabia, preţurile la mărfuri se urcă şi se scad, nu după cum dictează ordonanţele autorităţilor, dacă se dau asemenea ordonanţe, ci după bunul plac al veneticilor, stăpâni pe situaţie.

Pentru ca să reuşească manopera frauduloasă, comerciantul evreu inventează tot felul de pretexte; *urcarea taxelor vamale, scăderea preţului* (când e vorba să cumpere mărfuri dela producători) *urcarea preţurilor* (când e vorba să vândă mărfurile) etc.

Se întâmplă cazuri, cum e în prezent, când comercianţii, fără ruşine, pe motiv că s'a urcat taxa la zahăr, au urcat preţurile la toate, absolut la toate mărfurile; *manufactură, încălţăminte, articole de băcănie*, etc.

Organele de control?

Oricine s'ar întreba: Cum e cu putinţă asemenea speculă, câtă vreme avem, slava Domnului, atâtea organe de control în fiecare oraş şi orăşel, care au datoria să cerceteze şi să înfrâneze specula comercianţilor hrăpareţi? Unii susţin că, în faţa dibăciei comercianţilor speculanţi organele de control sunt incapabile să poată supraveghea şi trimite în judecată pe aceşti spoliatori: *Alţii, afirmă, cu toată convingerea, că toate organele de control, începând cu primarul şi terminând cu sergentul de stradă, sunt corupte.*

Ultima afirmaţie pare să fie cea adevărată. Altfel nu se poate explica, *de ce*, cu toată specula constatată de consumatori, organele „*de control*" nu prea dresează acte de contravenţie.... nu văd şi nu aud nimic?!

În afară de faptul că ordonanţele primăriilor de stabilirea preţurilor maximale se alcătuesc, după cum dictează, din umbră, sau chiar pe faţă, comercianţii respectivi, jefuitorii populaţiei — nemulţumiţi cu atât — speculează prin toate mijloacele posibile; *cântarul, metrul* (sau arşinul), *litrul*, etc. (În Basarabia mai există cântare cu greutăţile rămase dela ruşi, cu toate serviciile de măsuri şi greutăţi)

Consecinţele speculei.

Faptul că comercianţii spoliatori, *cu*, sau *fără* concursul organelor de control, — *corupte sau incapabile*, reuşesc să speculeze, într'un mod revoltător, atât pe consumatori cât şi pe producătorii direcţi, are consecinţe destul de grave: *1. Consumatorii, de orice fel, sunt revoltaţi că într'o ţară cu legi, se tolerează o astfel de speculă din partea unor comercianţi fără scrupule şi din această cauză se ştirbeşte prestigiul autorităţii de Stat 2. Ţăranii, în special, — atât ca consumatori, cât şi ca vânzători ai produselor lor îşi manifestă profunda nemulţumire de felul cum sunt lăsaţi pradă comercianţilor neadăpoşi şi fără suflet, fără ca vre-o autoritate să se sesizeze şi să le ia apărarea. 3. Muncitorii, la rândul lor, se agită şi cu drept cuvânt, se întreabă Ce fel de respect al legii este acesta: munca noastră e plătită ieftin, iar mărfurile şi articolele de primă necesitate, se scumpesc după cum doresc anumiţi comercianţi-şarlatani? 4. Din pricina acestor comercianţi-speculanţi, agitatorii comunişti găsesc prilejul să-şi răspândească, cu succes, ideile lor marxiste.*

Socotim că este o înaltă datorie a autorităţilor superioare să iasă din rezerva ce şi-au impus-o din calcule electorale, şi să procedeze, cât încă nu e prea târziu, la măsuri energice împotriva comercianţilor speculanţi şi a organelor de control, inconştiente sau corupte.

S. Bucovineanu.

S'a desfiinţat Teatrul Naţional din Chişinău!

Dela o vreme încoace, aproape tot ce are caracter naţional românesc se desfiinţează... *pentru a se face economii bugetare.*

Socotim că nu există mai mare trădare de neam, decât atunci când se loveşte fără cruţare şi fără milă, în instituţiile de cultură ale acestei ţări.

Teatrul Naţional din Chişinău, era condus prost, avea cusururi, avea artişti (în special artiste) care încasau lefuri grase fără a face ceva (evident, acestea erau de rit mozaic chiar dacă unele se lepădase de „preceptele talmudului), dar nu e mai puţin adevărat că, aşa cum era, *era absolut necesar pentru acest oraş cosmopolit.*

Prin desfiinţarea Teatrului Naţional din Chişinău, se dă o mare lovitură, în primul rând, românismului de pe aceste plaiuri (românii vor fi nevoiţi să frecventeze, pe viitor, trupele makabiste şi cele minoritare ambulante). În al doilea rând, se dă o lovitură, prin nimic justificată, artiştilor români (şi sunt mulţi artişti români-creştini, care au [illegible] coaste Teatrului Naţional din Capitala Basarabiei). [illegible] aceşti oameni, [illegible] după asasinarea [illegible] Naţional?

[illegible] verbal, pro[illegible] şi cerem, [illegible] [illegible] revină [illegible] de a desfiinţa cuibul românismului din Chişinău

Să plece parazitarii-trântori ai acestui Teatru, dacă s'a convins şi oficialitatea că spurcă locul; Teatru Naţional, însă să nu se desfiinţeze, căci e o ruşine!

Un scriitor german despre evrei.

Marele scriitor, FICHTE, în cartea sa „despre revoluţia franceză" scrie:

„Mai în toate ţările Europei se desvoltă un stat puternic şi ostil, un stat ce se află într'un continu războiu cu toate celelalte şi care în multe locuri apasă într'un mod teribil pe cetăţeni; acest stat este: JUDAISMUL. Judaismul, ce formează un stat atât de complect şi separat de orice alt stat, este cu atât mai periculos, cu cât el se bazează *pe ura ce o are jidanul, în contra întregului gen uman*. Dela un popor, care pe cel mai mizerabil dintre membrii săi îl pune mai presus de toată istoria noastră;" dela un popor care s'a aruncat cu tot sufletul în braţele afacerilor mărunte, în braţele samsarlâcului ce irită poftele de câştig, dar omoară orice simţământ nobil;... dela un popor care în obligaţiile şi chiar în ideia sa de Dumnezeu, respinge dela sine pe oricare altă naţiune,... dela un asemenea popor ce putem aştepta? Toate aceste, nu le puteţi nega, le-aţi observat dimpreună cu mine, şi-apoi tot pronunţaţi cuvinte de toleranţă, umanitate şi drepturi cetăţeneşti,... *nu vă aduceţi aminte ce înseamnă un stat în stat?* nu observaţi cum jidanii sunt deja cetăţenii unui stat mai puternic şi mai solid decât toate statele voastre? nu înţelegeţi, că de veţi acorda jidanilor drepturi cetăţeneşti în statele voastre, ei vor sdrobi sub picioarele lor pe toţi ceilalţi cetăţeni?

Răzbunarea evreilor pe ruşi.

Iată pentru ce au distrus evreii marea împărăţie pravoslavnică. Ne'o spune d. Alfred Rozemberg, fruntaş naţional-socialist german:

„*Rusia era singura ţară din lume a cărei clasă diriguitoare opunea o rezistenţă organizată iudaismului mondial imperialist. În capul Statului rus se găsea un monarh autocrat care era la adăpost de presiunea parlamentară; demnitarii erau independenţi, bogaţi şi atât de impregnaţi de tradiţii religioase şi politice, încât capitalul jidovesc cu foarte rare excepţiuni, nu putea avea asupra lor nici o influenţă*

„*Jidovii nu erau admişi nici în serviciile de Stat, nici în funcţiunile judiciare, nici în Armată.*

„*În afară de ei, clasa diriguitoare era independentă de capitalul jidovesc pentrucă ea era stăpână pe mari bogăţii teritoriale şi forestiere Rusia poseda grâu în supra abundenţă şi îşi completa perpetuu provizia sa de aur cu minele din Ural şi din Siberia. Provizia de metal a Statului cuprindea patru miliarde de mărci aur (cam 320 miliarde lei actuali N. R.) fără a ţine socoteală de urieşele bogăţii acumulate de către familia imperială, de către mânăstiri şi proprietăţile particulare. Şi cu toate că industria sa era proporţionalmente puţin desvoltată, Rusia putea să trăiască foarte bine prin ea însăşi fără să recurgă la nici un fel de importaţiune.*

„*Toate aceste condiţiuni economice făceau aproape imposibilă aducerea Rusiei în sclavagiul capitalismului jidovesc internaţional, în conformitate cu procedeele cari reuşesc în Europa Occidentală*

„*Dacă adăugăm în plus că Rusia a fost totdeauna păstrătoarea sinceră şi pioasă a principiilor religioase şi conservatoare ale lumii; că, cu ajutorul armatei sale, Ţarul a zdrobit toate mişcările revoluţionare serioase şi că Rusia nu admitea pe teritoriul său nici o societate politică secretă, se va înţelege lesne pentruce iudaismul mondial trebuia să pornească atacul cu atâta înverşunare împotriva imperiului rus*".

Jidănismul.

„Creştinismul are un duşman neîmpăcat, anume JIDANISMUL

„Jidanii, — cari sunt degeneraţi megalomani, — se cred „DUMNEZEI" (după cum le şopteşte Diavolul, prin TALMUD), şi dispreţuesc ca pe nişte vite netrebnice, pe toţi oamenii ce nu sunt de acelaş neam cu dânşii,

„Ei îi *urăsc* cu o furie sălbatică şi caută — prin Francmasonerie, prin socialism, prin comunism:

„să le DISTRUGĂ FAMILIILE, jefuindu-le proprietăţile

„să le DESFIINŢEZE NAŢIILE, ucigând pe Suverani, şi

„să le SUPRIME BISERICA.

„Iar în cele din urmă, — stăpânind, prin Foame şi Teroare, pe bieţii Goimi — ajunşi în mizerie — îi vor pune să muncească cu sila, până la istovire, în profitul lui Israel"...

— „*Şi-i veţi împărţi pe ei, fiilor voştri, după voi, şi îi veţi moşteni în veci*". (LEVITII 25. 44—46).

Prof. Dr. N. C. Paulescu.

Românism şi Antisemitism.

Articolul meu din numărul trecut al ziarului: „O nemai pomenită îndrăzneală" a dat prilej unei cazuistece inepuizabile să deformeze intenţiunile şi evident ca consecinţă pentru mine prilejul să limpezesc lucrurile prin articolul de faţă.

O înţelegere absolut greşită a unora, ba chiar desfigurată de la origine, impune această explicaţiune, mai ales pentru a înlătura anumite umbre şi confuziuni pe care această cazuistică nesecabilă o infuzează ostentativ şi semnificativ celor mai curate intenţiuni — dar mai presus de toate pentru a împinge mândria de „Român" până la noţiunea unei religiuni

Căci mărturisind sincer şi spunând lucrurilor pe nume, aproape ajunsesem să ne sufocăm şi să vedem „*numai roş*" când îndrăzneai să te numeşti „Român" — ba chiar să ofensezi o ideologie ultra umanitaristă acea culeasă din hrubele masonice — şi să cazi în „antisemitism".

Deaceia articolul de faţă este un răspuns, o precizare şi o atitudine.

De la început voi deparazita articolul de toată cazuistica unor teme abstracte, de umanitarism chiţibuşar. Nu de altceva, dar te pomeneşti că lunecând pe acest plan, în loc să desleg problema şi s'o limpezesc, din contra s'o încurc mai rău şi să mă prind — Doamne fereşte — complimentând nu ştiu ce Umanitarism Ultratranscendental. Ar fi nici mai mult, nici mai puţin, a încerca să vorbeşti de „*mâţă*" şi a te trezi că vorbeşti de ...*bou.*

Deci numai Românism şi Antisemitism. De ce. — Simplu. Una este să fii Român şi să te ţii pe linia Românismului şi alta este să fii antisemit. Mărturisesc că pentru a fixa proporţiile, problema ar comporta discuţiuni ample, dar fiindcă mă adresez numai bunei credinţi, voi fi înţeles — chiar dacă voi încerca să lămuresc problema în mod succint.

Ce înseamnă să fi Român şi a face Românism?

Sub un aspect etnic — şi fără a ne scobora până la Adam — Român e acela care se naşte din părinţi români, sub un aspect mai larg şi acela care se naşte din cetăţeni români, iar sub cel mai larg aspect toţi ce şi au câştigat calitatea pe căi legale şi cinstite.

Lăsând deoparte minoritatea, care îşi are problema ei specifică — mă gândesc la acei cetăţeni români, cari pe linia Românismului ar putea sta drepţi şi neclintiţi ca Sfinxul Egiptean!

Dificultatea este însă, ce înseamnă să faci Românism?!

Acela cari se adâncesc în iubirea până la idolatrie a acestui neam, vor găsi uşor răspunsul urmând ritmul acestei iubiri.

Iubirea e credinţa şi credinţa e mântuire.

Mai greu e pentru acei zei cari scoborâţi pe pământ din înaltul cerului, pe scări de mătase, când dau de români cu chip asemănător lor, se uită chioraş la el, îl măsoară din cap şi până la picioare şi cântărindu-le inteligenţa după divinitatea lor — se stropesc la ei încruntaţi de mama focului, — încât tu biet român, încălcând drepturile divinitaţiei, îţi vine să-i iai de un picior şi să-i svârli înapoi în înaltul cerului, unde să stea veşnic cocoţaţi, spre binele omenirei.

Mă gândesc şi la acei farisei, cari dibuind în această iubire, cât şi încurcându-se pe căile jesuitismului lor, încearcă pe această temă să tragă din „Românism" şi să întindă noţiunea, aşa cum fac copii cu bomboane gumă-americană, dupăce o amestică bine şi fac un fel de pastă diformă, o întind apoi într'un fir subţire şi lung, încât să te miri dacă mai e bomboană sau altă comedie?

Dar pentru a limita răspunsul şi pentru aceşti zeifarisei, să legăm articolul de faţă cu cel din trecut. Atunci am spus, lăsând să se înţeleagă lămurit: „*Eroii Horia, Cloşca şi Crişan*" „*trebue răspicat să fie ai neamului Românesc, căzuţi martiri în lupta pentru descătuşarea Românului din lanţurile tiraniei Ungureşti*" — iar nici

(urmare în pag. 3-a)

Redeşteptarea conştiinţei naţionale

— Energica acţiune a avocaţilor creştini din România —

Oricât s'ar spune că poporul român este [illegible] din fire, trecutul nostru plin de zbuciume ne dovedeşte contrariul; românul e tolerant, e prea bun, e încrezut în oricine-i spune o vorbă dulce, e paşnic; dar când „ajunge cuţitul la os", nu-i mai poate sta nimeni în cale. Românul se transformă în vultur, când e vorba de apărarea gliei strămoşeşti!

S'au înşelat amarnic, venetiicii, cari credeau că din moment ce au fost primiţi cu braţele deschise de blândul neam românesc, cu dreptul să se erijeze în prigonitori, în stăpâni. Au cumpărat pământuri, au acaparat comerţul şi presa, au pus mâna pe frânele politice de unde dirijează din umbră, dar n'au reuşit să altereze sufletul curat al românilor băştinaşi.

De aceea, astăzi — în faţa primejdiei crescânde — românii au sunat mobilizarea: Redeşteptarea conştiinţei româneşti. Dacă ani dearândul, oameni prevăzători au propovăduit unirea pentru paralizarea acţiunilor iudaice, fără a avea succes, astăzi — nepăsătorii de ieri, şi-au dat seama de pericol şi au ieşit din lagărul rezervei. Oamenii de stat, politicianii, profesioniştii, cărturarii şi ţăranii, formează armata de luptă împotriva răului. Oricine ar fi fost ieri, oamenii aceştia, cari au curajul să se afirme româneşte şi creştineşte, trebue stimaţi şi sprijiniţi. Evident, atât timp cât merg pe drumul românismului.

O mare contribuţie la acţiunea de redeşteptarea naţională aduce *Corpul Avocaţilor Creştini*, în fruntea cărora stă, demn şi energic, d. prof. univ. şi avocat, *Istrate Micescu*.

DIN PROTECTORI AM AJUNS ROBI...

D. *Istrate Micescu*, într'o declaraţie făcută confratelui „Porunca Vremii", a ţinut să lămurească necesitatea acţiunii pornită de avocaţii creştini, pentru „Numerus clausus". Iată ce spune *şeful avocaţilor creştini din* România:

PROPORŢIONALITATEA ETNICĂ.

„Nu sunt obsedat de formule, dar nici amator, iubitor de echivocuri. Formula: „*Numerus clausus*" nu e formula mea deşi porneşte dintr'un sentiment identic cu al meu, sentimentul primejdiei ce ne ameninţă. E destul pentru a se vedea că nu sunt adversarul ei, dar îi prefer ca preciziune, formula barourilor, anunţând principiul *proporţionalităţii etnice*. E mai precisă. Simţind la fel cu cei cari se intitulează partizani ai lui „*Numerus clausus*", precizăm mai mult „pentru a fi mai clari şi mai uşor de înţeles.

„Vrem — de vreme ce în proporţie suntem cei mai mulţi noi românii de baştină şi singurii de temei în caz de primejdie — să avem *cuvântul hotărâtor*. Minoritarii, în măsura în care se intitulează cetăţeni români, fără a simţi la fel cu noi, pot fi comparaţi copiilor înfiaţi (adoptivi).

„La noi românii, în familiile cari nu au copii, se înfiază copiii altora. Aceasta nu înseamnă însă ca familiile adoptatoare să-şi schimbe datinile şi năzuinţele pentru a-şi menţi pe ale celor adoptaţi. Dimpotrivă, înfiaţii intrând în familia adoptatoare, *trebue să se adapteze fără pretenţie de a da directive şi impune norme noui de gândire şi simţire*.

„Ori, ce ni se întâmplă?

„Din protectori ai înfiaţilor, *Suntem în primejdie de a deveni robii lor*. Am citit, cu profundă amărăciune şi adâncă revoltă, statisticile edificatoare ale „*Porunca Vremii*". În ori ce ramură de bogăţie naţională *greul* îl ducem noi românii de baştină, *beneficiile sunt însă rezervate minoritarilor*, cari încasează dividendele drept răsplată a ostenelii ce-şi deu de a ne exploata, privindu-ne din consiliile de administraţie cum ne trudim ca să-i îmbogăţim.

PRESA DIN SARINDAR

„Să luăm de pildă agricultura, ca sursă de bogăţie specific naţională şi exclusiv românească, în Vechiul Regat. Cine ară, cine seamănă, cine prăşeşte, plivește, treeră şi cine cară la oraşe? *românul, numai românul*.

„Cine câştigă din vânzarea şi revânzarea recoltelor pentru a le duce la consumatorul intern sau extern? *Numai străinul*.

„Cine, de 15 ani încoace, discută mai aprig, cu pretenţiunea de a fi mai convins şi mai generos în extinderea reformelor agrare? *Presa din sarindar*, dând directive de ordin moral, politic şi economic în acest domeniu în care străinii, până la Constituţia actuală nu aveau dreptul să se amestece, pentrucă nu li se îngăduia prin cuminţenia înaintaşilor noştri, să aibă pământ rural.

„Unde e contravaloarea moşiilor expropriate, renta de expropriere care a înlocuit pământul? Din birurile cui s'acoperă cupoanele şi cine încasează aceste cupoane? Nu uitaţi că ele reprezintă miliarde ce trebuesc acoperite din bugetul fiecărui an. Renta a ieşit din familiile expropriate şi circulă azi la Bursă, împrejurul Bursei şi în Galeriile Blanduziei. În mâinile cui a ajuns?

„În mâinile evreilor pământeni, şi ale tuturor întreprinderilor minoritare de industrie şi construcţii, pentru a servi drept garanţii la furniturile făcute statului. Deţinătorii pământului transformat în titluri de rentă, deţinătorii contravaloarei celor 6 milioane de hectare expropriate, sunt minoritarii.

„Presa lor, când această rentă era pământ, asmuţea pe ţărani contra lui fundiarilor, deslănţuind lupta de clasă între români. Când acest pământ a devenit rentă în buzunarele minoritarilor, aceştia, prin aceiaş presă, nu se mai revoltă că impozitele plătite de agricultorul român merg ca beneficii la latifundiarii străini ai rentelor, procurându-le un venit de 15% la capitalul plasat, de vreme ce au cumpărat renta cu 33 lei suta, valoare nominală.

COMANDANŢII ARMATEI DE MÂINE.

„Să trecem la profesiunile libere, până la războiu exercitate în mod exclusiv de români, în barouri şi în imensă majoritate în celelalte profesiuni.

„Care e diagrama etnică a viitorului pentru barouri?

„Să vă dau un exemplu din Bacău, comunicat eri în congresul barourilor din Moldova întregită.

„Tabloul avocaţilor *definitivi* arată 86 de români şi 18 evrei. Tabloul *stagiarilor*, reprezentând baroul de mâine, e un *dezastru*. Din 22 de stagiari nu sunt decât 6 români.

„Proporţia pentru ziua de mâine anunţă, deci de 3 ori mai mulţi evrei, decât români în baroul din Bacău.

„Cum să nu mă alarmez, cum să nu alerg dela Bucureşti, la Cluj, dela Cluj, la Arad, dela Arad la Iaşi, pentru a da alarma?

„Şi cum să nu mă adresez şi celorlalte profesii şi tuturor ramurilor de activitate românească, trezind conştiinţa naţională asupra primejdiei ce [illegible] aşteptare?

„Gândiţi-vă că profesiile libere se recrutează dintre tinerii absolvenţi ai liceului cu avansul termenului redus la serviciul militar şi că ele reprezintă pepiniera ofiţerilor de rezervă. Care e proporţia ofiţerilor de rezervă faţă de cadrele active în caz de mobilizare? Presupuneţi că s'ar chema 20 de contingente dela 23 la 43 de ani. Cadrele pentru această sporire peste cele active se vor reprezenta, dacă evreii ne vor ajunge să fie de trei ori mai numeroşi decât noi în profesiile libere? *Vom avea trei sferturi din armata ţării, dacă nu mai mult comandată de minoritari*. Ce încredere li se poate acorda acestor minoritari, când la orice problemă românească, ei nu privesc frunteriile ţării, ci *stau la pândă şi cu ochii ţinta drept la Liga Naţiunilor*"!?

•

La cele spuse de d. Istrate Micescu, facem o singură remarcă: Când vorbeşte de tot felul de primejdii, d-sa pomeneşte de *străini*, nu de *Evrei*. Nu credem că, spunând *străini*, nu se gândeşte la *Evrei*! Căci, la drept vorbind, nici o minoritate creştină din ţara noastră, afară de *angari*, într'o măsură foarte mică, nu prezintă un pericol pentru existenţa neamului nostru cum prezintă minoritatea evreiască. Minoritarii creştini sunt asimilabili, pe când vreme evreii nu se vor asimila niciodată, oricât s'ar boteza s'au şi-ar schimba numele.

Să fim bine înţeleşi: Primejdia este din partea evreilor, şi mai ales a evreilor veniţi în ţara după războiu. Românii, împreună cu toţi creştinii, trebue să formeze un singur front de luptă, care să înăbuşe ofensiva evreilor!

Spre o victorie:

„Numerus clausus"

Aruncând o privire retrospectivă pe drumul anevoios şi plin de spinii, dearnă-ţăduitei noastre lupte naţionaliste, ne dăm seama de greutăţile pe cari generaţii după generaţii le-au avut de întâmpinat studenţii noştrii în prea largă înţelegere a problemelor care-i agitau şi cari de-abea azi după 12 ani de luptă neîncetată şi neobosită au început să fie recunoscute ca probleme vitale ce cer o grabnică şi curagioasă soluţionare — Cât zbucium, câtă agitaţie, câte zile petrecute în bezna mucegăită a închisorilor, cât sânge creştinesc nevinovat de român viteaz a trebuit să fie vărsat ca acei cari se vroiau mereu legaţi la ochi să fie scoşi peste voinţa lor din imposibilitatea în care se complăceau! — Şi ziua cea mare a victoriei nu a sosit încă pentrucă nu numai această problemă agită conştiinţa românească trezită din somnolenţă în care demagogii noştri cu glasuri de sirene a lemenitoare înţelegeau să o păstreze — *Ziua cea mare a victoriei românismului şi creştinismului nostru va veni numai în momentul în care complexul de probleme, care formează, în total un ideal, o credinţă a sufletului românesc şi din care „numerus clausus nu formează decât o părticică va veni numai în momentul în care acei luptători cari în 1922 au pornit luptă nepregătită şi perseverentă pentru instaurarea românismului în adevăratele-i drepturi, vor fi la posturi de comandă ale acestei naţii, fiindcă ei sunt acei cari se găsesc pe linia dreaptă a faptelor a luptelor, a puterei de sacrificiu pentru credinţa cea sfântă pe care cu atât elan şi constanţă au purtat-o.*

Generaţia tânără poate fi mulţumită, dar nu satisfăcută pentrucă dreptatea cauzei ei recunoscută este cel mai puternic indiciu că se află pe calea cea adevărată.

Rând pe rând D-nii Oct. Goga, Manoilescu, Vaida-Voevod încep să afirme cu tărie ceiace poate gândeau de mult, dar angarajul strâns în care se aflau, nu le permitea să spună ceiace azi afirmă cu toată tăria — Avocaţii creştini români din toată ţara s'au constituit în asociaţii pentru a cere proporţionalitatea etnică în exercitarea profesiunei de avocat — Salutăm, cu tot entuziasmul ce caracterizează tineretea noastră dornică de luptă pentru dreptate, această înfiinţare — Salutul nostru să nu servească pentru o caldă entuziasmare, ci pentru o dorinţă de luptă cu tot elanul şi cu perseverenţa pe care înaintaşii noştrii ne au împlântat'o în sufletele noastre, înţelegând să mergem până la sacrificiu şi jertfă pentru victoria cauzei noastre.

Câtă mulţumire sufletească trebue să simtă acei cari zilnic erau închişi, bătuţi şi schingiuiţi pentrucă cereau acelaş lucru care azi e pe punctul să se realizeze! Cât de repede a vrut Dumnezeu să scoată la lumină un adevăr pe care orbiţii şi interesaţii, căutau să-l ascundă!

Partidele politice democratice nu au autoritatea morală să patroneze intronarea unei ere noi ce va trebui să înceapă cu această reformă — Reforma aceasta va desagrega actualul conglomerat nefiresc şi nenatural şi va clădi o nouă societate bazată tocmai pe echitatea socială de care prea bunii noştrii conducători (!) nu au ţinut seamă — Prea măreţ trebue să fie rezultatul pentru a putea fi patronat de pigmei!

Deaceea voi ruinatori ai acestei naţii, înţelegeţi porunca vremei, înţelegeţi cel puţin în ceasul al unsprezecelea că e timpul să vă retrageţi şi să vă ispăşiţi păcatele prin post şi rugăciune pentrucă numai astfel veţi primi iertarea lui Dumnezeu care e aşa de îndurator! Înţelegeţi acum şi faceţi loc generaţiei tinere şi luptătoare să realizeze credinţa luptei Sfinte pentru care atâţea şi-au dat sângele lor nevinovat jertfă — Înţelegeţi cu un moment mai de vreme pentru ca să nu fie prea târziu fiindcă ştiut este că „timpul" se răzbună mai înainte decât omul — Daţi-vă în lături ca să nu fiţi înlăturaţi!

Traian Boeru
Student

De ce „numerus clausus" nu convine evreilor!?

Presa evreiască din toată ţara spumegă împotriva lui „NUMERUS CLAUSUS"

Pentruca să ne dăm seama că evreii au toate motivele să se ridice împotriva lui „numerus clausus", dăm sumar, câteva date statistice dintr'un studiu cu privire la situaţia de plâns a elementului românesc în Bucovina.

Populaţia totală a Bucovinei de 856.000 suflete se împarte astfel: Români: 464.000 (54%), Minoritari creştini: 215.000 (25%), Evrei: 179.000 (21%).

Deci jidani abia 20% din totalul populaţiei. Acelaş să fie oare şi procentul jidovilor în comerţ, industrie, meserii şi profesiile libere. Iată cifrele câtorva categorii sociale:

Din 978 avocaţi	sunt 102 români	232 minoritari	644 jidani
„ 1378 medici	„ 168	„ 315	„ 895	„
„ 6858 comercianţi	„ 329	„ 914	„ 5615	„
„ 5766 meseriaşi	„ 303	„ 561	„ 4902	„
„ 14980	„ 902	„ 2022	„ 12056	„

Prin urmare viaţa economică şi intelectuală a Bucovinei este stăpânită în proporţie de:

6% Români	deşi procentul lor numeric este	54%
13,50% Minoritari	„	25%
80,50% Jidani	„	21%
100%	„	100%

Observaţi invers proporţionalitatea şi spuneţi dacă Bucovina—ajunsă din veselă grădină, un adevărat iad—are sau nu nevoie de „numerus nullus".

Din „Porunca vremii"

Românism şi antesimitism.

(continuare din pag. 2-a)

de cum această stupidă şi ofensatorie diformare a istoriei Româneşti: — *„In amintirea eroilor căzuţi în luptă pentru descătuşarea omului din lanţurile tiraniei"*.

Aceasta nu-i Românism, nici Românesc nu este.

Prin urmare am putea ducându-ne pe acest fir al Românismului să servim zeilor şi fariseilor un extract în felul nectarului pe cari cei din Olimp îl serveau la ospeţe. Românism înseamnă prin a iubi istoria acestui popor, a păstra nealterate tradiţiile lui, a respecta eroii lui, într'un cuvânt a intra în acest trecut ca într'un sanctuar sfânt, cu evlavie şi smerenie.

Orice impietate, ori ce defăimare şi desfigurare a adevărului istoric, orice îndrăzneală în al umbri în măreţia lui eternă este un sacrilegiu iar acel care se plasează în această deformaţiune, chiar dacă ar fi născuţi din creerul lui Jupiter ca şi Palas Atena, nu vor fi niciodată nici pe linia de Român, nici pe linia de Românism.

Şi pentru a încheia, dacă aceasta nu înseamnă Românism, atunci ce înseamnă Antisemitism? — Vom răspunde tot [illegible] altădată.

Bosoie Leon

Spre o nouă viaţă!

Ne dăm seama ce este lupta pentru biserică? Ce este transformarea sufletească spre care suntem adesea chemaţi? Ne dăm seama în ce constă lupta aceasta?

Lupta cu răul în numele lui Hristos, spre care noi chemăm, înseamnă purificarea de tot ce este rău din noi înşine. Până când personal n'ai devenit mai bun, mai cinstit, mai curat, până când n'ai ajuns să nu-ţi mai fie periculoase ispitele morale şi materiale, până când nu-ţi este clar ce este binele şi răul, până când n'ai devenit un *om nou*, nu te poţi socoti demn a fi luptător pentru Hristos.

Şi astfel în primul rând este de a birui răul din tine însuţi, de a te ridica sufleteşte. Dar să nu crezi că asta este îndeajuns. Lupta între bine şi rău, între Hristos şi diavol, care există încă dela începutul lumii, a ajuns la o aşa de mare putere, încât nici un om nu trebue să rămână la o parte de luptă.

Poate că are dreptate cine spune că, acei ce ştiu unde este binele şi răul şi socotesc că este îndeajuns să fie mai buni decât alţii, au mai mare păcat. Nu? Dacă Dumnezeu ţi-a dat posibilitatea să cunoşti unde-i binele şi unde-i răul, tu trebue să lupţi ca binele să biruiască. Luptând pentru comorile sufleteşti şi spirituale, trebue să luptăm cu aceeaş armă, adică: prin perfecţiunea morală, prin exemplu fiecăruia în acţiunile sale, prin propovăduirea binelui. Lupta împotriva răului înseamnă să nu ne supunem lui, să nu fim toleranţi faţă de faptele necinstite şi imorale a noastre şi a altora. Răul a triumfat fiindcă oamenii cinstiţi s'au [illegible] în grijele zilnice şi materiale şi n'au luptat împotriva răului, [illegible] s'au supus lui.

A. R.

Avocaţii creştini din Chişinău, la lucru.

Asociaţia avocaţilor români creştini din Chişinău, alături de colegii lor din restul ţării în programul activităţii de viitor, şi-a înscris: Lupta, pe toate căile legale, pentru deşteptarea şi întărirea conştiinţei româneşti; organizarea tuturor breslelor în asociaţii cu caracter creştin; organizarea ţăranilor în comitete (în afară de politica de partid, care le-a adus numai jale şi lacrimi) spre a forma un FRONT puternic de apărare, împotriva invaziei străinilor în toate ramurile de activitate din această ţară.

In această acţiune, avocaţii vor fi ajutaţi de toată suflarea românească. Nu este admisibil ca un român-creştin, cu dragoste de ţară, să stea nepăsător, cu mâinile încrucişate, şi să vadă cu ochii cum ţara merge de râpă.

A venit momentul când trebue s'o rupem cu trecutul!

Aceasta, însă, nu se chiamă antisemitism, ci românism!

——

Ascultaţi talmudul

„Când întâlneşti în cale-ţi un creştin, salută-l; da aceasta să o faci numai până ce vei reuşi a te emancipa; dintr'odată însă, ce va sosi ora, ca Ovreii să fie ei mai tari, atunci să nu mai suferi pe creştini între voi, nici ca pe locuitori, nici ca neguţitori, nici ca pe drumaşi..."

Aşadar, Talmudul prevede pentru jidani două căi de purtare în privinţa noastră:

Dacă sunteţi mai puternici decât creştinii, EXTERMINAŢI-I; Dacă sunteţi mai slabi decât creştinii, LINGUŞIŢI-I...

Însă, un om mai slab decât mine, pentruca să poată ajunge odată a fi mai tare decât mine, trebue mai întâi să treacă prin o treaptă de mijloc, în care să fie egal cu mine.

Acum înţelegeţi oare ce vrea să zică a acorda jidanilor drepturile aşa numita politica?"

B. PETRICEICU HAŞDEU
(TALMUDUL—1866)

„Cine-a îndrăgit străinii
Mânca-lar inima câinii,
Mânca-lar casa pustia
Şi neamul nemernicia!"

M. EMINESCU

A-ţi apăra dreptul nu este o laşitate.

La apariţia primului număr al ziarului nostru, creştinii botezaţi de primărie, reprezentanţii „unei presei" din Basarabia, au privit speriaţi ofensiva noastră şi ne-au acuzat de laşitate şi ne camaraderie.

Să ne fie îngăduit să ne explicăm:

A-ţi apăra drepturile de român, creştin, nu credem să se numească laşitate. Mai laşi am fi atuncia când, conştienţi, am tolera starea de inferioritate, la care ne impune acei ce se socotesc ca adevăraţi reprezentanţi a opiniei bublice Basarabene.

In Palestina, naţionalismul este aşa de puternic, încât, nimeni nu se poate bucura de proprietate, afară de evreii colonişti.

Noi deocamdată, nu cerem aşa ceva, cerem numai să fim stăpâni noi, înaintea altora; toată lumea poate să trăiască, dar nu în locurile ce pe drept cuvânt, sunt ale noastre.

Şi dacă-şi închipue cineva că se poate lăuda cu progeniturile, pentru a ne deruta se înşeală amarnic. Noi ne lăudăm cu strămoşii şi cu faptele lor, ce nu ne lasă să închidem ochii nepăsători în faţa unei astfel de stări de fapte.

Deci a scrie româneşte cu sufletul, aşa cum simte el, nu este o laşitate ci un drept la viaţă, pe care îl cerem imperios, pentru că este al nostru.

M. Anghelescu

——

Cursuri de ziaristică

SINDICATUL ZIARIŞTILOR CREŞTINI DIN BASARABIA, în dorinţa de a pregăti tineri creştini, pentru profesiunea de ziarist, a hotărât deschiderea unor cursuri de ziaristică.

Cursurile vor dura 3 (trei) luni. Se vor ţine odată pe săptămână, Sâmbăta dela orele 20—21, la sediul Sindicatului (**Chişinău, str. Regele Ferdinand Nr. 30**).

După terminarea cursurilor, candidaţii vor fi supuşi unui examen. Cei reuşiţi, vor obţine certific. de absolvire.

Cursurile încep Sâmbătă, 6 Aprilie 1935, ora 8 seara

Un document oficial din timpul războiului mondial

— Evreii și Românii —

Reproducem mai jos, traduse din cuvânt în cuvânt, trei pagini din revista „WELT KAMPF".

Acest document nu ar trebui să lipsească din mâna nici unui român, spre a afla cum judecau dușmanii noștri de ieri pe evrei, cum se feriau de această lepră și căutau să o țină la o parte din viața publică a României Mici. Și oamenii noștri nu văd la 1935, ceia ce vedea Monarhia habsburgică la 1917?:

„La finele anului 1917 puterea finanței jidovești a început să facă demersuri energice pe lângă guvernul german, ca interesele jidovești să nu fie neglijate la încheerea păcii separate cu România. Acest fapt a deșteptat și atenția Wienei imperiale; guvernul austriac s'a adresat poliției militare din București întrebând ce părere are în chestiunea evreiască. S'a trimes din București un raport amănunțit pe care suntem în situație să-l reproducem.

Iată cum sună:

Istoria chestiunii evreești în România.

„Inaintea războiului chestiunea evreiască a fost mereu pusă pe tapet prin atitudinea provocătoare a jidanilor. Aceștia tindeau să dobândească tot mai multe drepturi, voiau o libertate nelimitată, cereau dreptul de-a dobândi imobile rurale dreptul de vot și de liberă strămutare. Statul român, în propriul său interes, nu le putea acorda aceste drepturi. Dreptul de a dobândi proprietăți rurale ar fi avut ca rezultat că 75°/₀ jidanii ar fi acaparat proprietatea imobiliară în Moldova, unde era permis evreilor să locuiască și în sate nu numai în orașe și unde moșiile mari și mijlocii erau arendate jidanilor. Și dacă s'ar fi permis evreilor și în cealaltă parte a statului să se așeze la sate, ar fi smuls din mâna țăranilor pământurile ce s'au dat acestora cu multă greutate.

Din motivele mai sus arătate nu s'au acordat jidanilor drepturile de cari se bucurau nejidanii. Politica oficială a comis însă o mare greșală, că promitea jidanilor un egal regim juridic decâte-ori ave de făcut vre'un împrumut în streinătate sau afaceri financiare similare, deși atare făgăduință nu se putea respecta. Aceasta irita pe jidanii din toate țările, iar românii din partea lor răspundeau cu manifestațiuni antisemite. Mai acum câtva timp s'a înrăutățit prin faptul că, la începutul anului 1914 contele Mihail Karoly a cerut în Parlament, ca Parlamentul ungar să protesteze contra călcării de cuvânt a guvernului român, care promise încetățenirea jidanilor înainte de războiul cu Bulgaria și în urmă nu a voit să știe nimic despre aceasta. După cuvântarea sa Karoly a primit multe telegrame de laudă dela jidanii din România. Intervenția lui a înăsprit și mai mult contrarietatea dintre români și evrei și a contribuit ca maghiarii să apară românilor într'o lumină foarte antipatică.

In primii doi ani ai războiului mondial jidanii s'au grăbit să adune averi colosale prin faptul că procurau articole de aprovizionare Puterilor centrale fie prin contrabandă și că făceau spionaj și pentru Rusia și pentru Puterile centrale în acelaș timp. In presa „românească" gazetarii jidani (ca Honigman Fagure, Branisteanu, Sarafcanu etc.). După ce a început războiul contra Puterilor centrale, toți jidanii au fost aceia cari au vândut materialul sechestrat de armata română. Tovarășilor lor de rasă, cari erau cetățeni ungari, austriaci sau germani nu li s'a atins nici un fir de păr; nu au fost nici cel puțin internați pentrucă jidanii „români" au știut să corupă cu abilitate organele polițienești.

Așa se prezintă populațiunea când noi am ocupat jumătatea mai mare a României și capitala ei. Ura adâncă a românilor contra jidanilor a crescut de atunci. Aceștia nu fugeau din înaintea trupelor noastre, nu se retrăgeau în locuințele lor la apropierea noastră, ci primeau trupele dușmane învingătoare pretutindeni cu sgomotoasă bucurie. Ei au devenit tălmaci, scriitori la mașină, funcționari în birouri, detectivi etc, pe lângă armata austriacă și germană. Prin aceste legături oficiale au isbutit jidanii să scape de rechiziții și astfel este explicabil ca românii să simtă numai ură și dispreț contra evreilor ce conduceau comisiile militare germane cari rechiziționau totul dela români.

Veni și lipsa de alimente! Mâncare se putea cumpăra foarte cump numai dela jidani. Germanii s'au lăsat a fi corupți de evrei, cari cu banii făceau orice. Acest fapt se explică prin următoarele împrejurări:

1. Jidanii nu au fost internați deși au aflat la războiu contra Puterilor centrale; din contra germanii au dat unor indivizi ca Brănișteanu (Braunstein) și Sărățeanu (Salzmann) autorizația să scoată un jurnal.

2. Dintre românii arestați mulți au fost internați în streinătate, dacă nu aveau legături cu jidanii; alții, chiar fruntași politici, au fost liberați în urma intervenției jidovești.

3. Jidanii fac contrabandă și mai departe cu mare succes.

Locurile de vânzare militare și magazinele etapelor precum și prăvăliile de desfacere pentru supușii Puterilor centrale sunt toate ticsite cu jidani. Pretutindeni unde este ceva de câștigat în mod legal sau nelegal, pătrund jidanii. Totul pare a servi numai intereselor jidovești.

Orice intervenție a Monarhiei austro-ungare, tinzând a aduce egalitatea de drepturi a jidanilor, ar fi o nenorocire. Dacă jidanii ar dobândi egalitatea de drepturi, atunci în scurtă vreme puterea de stat a României ar deveni jidovească ceia ce nu ar fi deloc de aplaudat în afară de aceasta viața publică, după emanciparea jidanilor ar fi mai coruptă; aceasta însă nu o poate dori nimeni având în vedere legăturile economice între Monarhie și România".

Știri, fapte & polemici

„România Creștină" stă la dispoziția tuturor acelora ce-au de spus o vorbă cinstită românească, de denunțat abuzuri, de desvăluit manopere oculte. Facem apel către toți cititorii noștri să ne trimită articole întemeiate pe documente și dovezi riguros controlate.

•

Calomniatorii de profesie. Ziariștii evrei și slugile lor credincioase, „anumiți" „GOI", nu le convine existența *„Sindicatului ziariștilor creștini din Basarabia"*, precum nu le convine nici un fel de Asoc. românească, unde nu li se permite să între și ei. Ei s'au supărat, *foc*, de când a apărut ziarul *„România Creștină"*, care apără interesele profesionale ale tuturor *Asociațiunilor creștinești.*

Ca să ne desbine, au lansat, ca de obicei, *bombele calomniei*: Primul atac este îndreptat împotriva d-lui *Sergiu Florescu, președintele Sindicatului*, pe care-l acuză că este „compromis", „fiind dat afară din serviciul Siguranței și condamnat pentru fapte infamante". O lămurire. *Președintele Sindicatului a demisionat din funcția de șef al Siguranței din Tighina în urma unui conflict cu fostul Senator Moise Zipstein (deci n'a fost dat afară); în toată țara românească nu există autoritate judecătorească care să-l fi condamnat pe d. Florescu pentru fapte infamante (toate acuzațiile, sunt grosolane inscenări, pentru care fapt, calomniatorii au fost acționați în judecată). Singura vină o are: e luptător naționalist-creștin!*

Membrii Sindicatului, în special aceia cari mai au și alte profesiuni sau funcțiuni, sunt terorizați și amenințați, zilnic, cu revocarea din slujbe, dacă „mai îndrăznesc să continue a face parte din Sindicat și a colabora la ziarul „România Creștină".

Acestor calomniatori de profesie, evrei sau creștini evreizați, le spunem: *Se apropie ziua când vă vom trage la răspundere!!!*

•

Un profesor evreu la Liceul Eparhial? Suntem informați că profesorul evreu, *Nemirovschi* ar fi fost numit la Liceul Eparhial din Chișinău! *Dacă informația este adevărată, întrebăm pe I.P.S.S. Mitropolitul Gurie ce are de spus?*

•

Ziarul „România Creștină" apare deocamdată de trei ori pe lună. Membrii Sindicatului sunt rugați, din nou, să ne trimită cotizațiile, taxele de înscriere și costul carnetului de membru (și două fotografii pentru carnet). De-asemenea sunt rugați a face abonamente, a răspândi ziarul și a trimite articole de seamă, de prin părțile locului.

•

Fiind informați că anumiți indivizi se prezintă, la autorități și persoane particulare *în numele Sindicatului și al ziarului „România Creștină"* și solicită subvenții și abonamente aducem la cunoștința tuturor că *oricine se va prezenta fără o delegație scrisă, pe hârtie, cu antetul Sindicatului și cu ștampilă, este un escroc și urmează a fi predat autorităților polițienești.*

•

Naționalism constructiv. Un grup de studenți, dela Facultatea Agronomică din Chișinău, au luat inițiativa să construiască o casă țărănească pe terenul facultății. Aceasta pentru a trece cât mai repede la *naționalismul constructiv* pe care-l preconizează. Ii felicităm și le dorim spor la muncă.

•

Unul care ne dușmănește pe gratis. *D-l Leon Boga*, profesor la Chișinău, tună și fulgeră împotriva membrilor Sindicatului nostru. Pentru ce? *Pentru că într'un memoriu, alcătuit de Sindicat și înaintat autorităților în drept, s'a arătat că anumiți așa ziși ziariști din Basarabia beneficiază de carnete de ziarist pe C. F. fără să aibă dreptul.* Asupra unor ziariști, arătăm întreaga lor biografie, cât privește pe d. Boga, care de 3—4 ani deține un permis de ziarist *și se plimbă gratuit pe C. F. odată pe an la băi*—am arătat: *„D-l Leon T. Boga, român, funcționar de stat, nu are nici o legătură cu scrisul cotidian". Atât!* Pentru că am afirmat un adevăr, *d. Boga*, în loc să renunțe la a îngreuia bugetul țării — prin deținerea unui permis care costă 40.000 lei anual, la care nu are absolut nici un drept—ne înjură pe noi și ne amenință cu: *„Am să mă răzbun, când ți-o va fi limba mai amară în gură".*

Noi avem o parte de respect față de acela ce a făcut *bine* d. Boga, în Basarabia, precum avem o groaze de celace a făcut *rău*, dar pentru că suntem obiectivi, nu merităm a-i dușmăniți pe gratis!

•

Conferințe despre francmasonerie. Dumineca, 24 Martie, în cadrul conferințelor organizate de Asoc. stud. Teologi din Basarabia, au avut loc în Sala Eparhială, conferințele d-lor profesori G. A. Cuza și Gh. Pascu despre francmasonerie.

PROVOCARI!

Evreii din Chișinău și au pierdut capul! Cum a apărut primul număr din „România Creștină", au început provocările: Toate afișele sumare afișate în oraș au fost rupte; băieții, vânzători de ziare, au fost corupți sau bătuți; un membru din comitetul de redacție a fost AMENINȚAT CU MOARTEA și HUIDUIT de agitatorul comunist Fridman-Cralman, cunoscutul bătăuș electoral și polițist, presa evreească ne atacă...

Atragem atenția autorităților să ia măsuri împotriva provocatorilor căci răbdarea noastră are margini!

Furnizorii autorităților la Chișinău:

In țara românească nu există comercianți români? Iată cine sunt furnizorii autorităților din Basarabia:

1. **Aron Litvac**, str. Haralambie 2, coloniale.
2. **Vainștein M.**, coloniale.
3. **Marcu Șapira**, piața nouă, coloniale.
4. **Leib Gringat**, str. Podulsca 5, coloniale și furaje.
5. **Ruvin Zolotorev** și Elie Haim, str. Bulgară 58, vopsele, petrol și pește.
6. **Z. Einberg**, Piața Nouă, 404, zarzavat.
7. **Isac Velenschi**, str. Brogi, 17, făină.
8. **Ghelman Pavlovici**, coloniale-făină.
9. **Fișel Sileruts**; carne, coloniale, etc.
10. **Cogan și Vexler**, făină.

Zece jidani, nici un creștin!
Comentariile sunt de prisos...

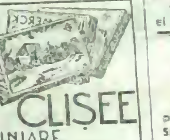

CLIȘEE
LINIARE
AUTOTIPIE
TRICROMIE
EXECUTĂ ARTISTIC FOTO-ZINCOGRAFIA
Emil Grabovsky
CHIȘINĂU str. E. RADULESCU N 37

„Rolul evreilor în Revoluția Rusă"

Documente asupra revoluției bolșevice.
de SERGIU FLORESCU
Se poate procura dela autor: Chișinău str. Regele Ferdinand 30
25 lei exemplarul

Dela Hașdeu, cetire:

„Ceia ce deosebește pe jidani de toate neamurile, făcându-i una din cauzele dezordinei economice a țărilor, în inima cărora se furișează, este hidoasa cununie a trei calități negative:

1. Tendința de a câștiga fără muncă,

2. Lipsa simțului de demnitate,

3. Vrăjmășia contra tuturor popoarelor.

B. P. HAȘDEU
(Studii asupra Iudaismului 1866)

**„Tu te plângi că milă nu i?
Mai aștepți tu mila lui?
Haina ei ți-o ia din cui
Pâinea depe masă.**

GHEORGHE COȘBUC

AVIZ

Toate manuscrisele, întreaga corespondență și bani, se va trimite pe adresa: Ziarul „România Creștină", Chișinău str. Regele Ferdinand Nr. 30

Proporția româno-evreiască.

De când s'a început lupta pentru restabilirea Românilor în drepturile lor în avocatură și în toate profesiile în cari străinii s'au prea înmulțit și urmează a fi reduși la un număr proporțional cu mulțimea celor de un neam cu ei, am auzit pe Evrei spunând:

„Foarte bine! Nici noi nu suntem contra. Să se restabilească proporția în barou dar și în toate funcțiile, în cari noi nu figurăm deloc sau prea puțin — Să fim primiți ca magistrați, profesori ofițeri, etc.".

In fața acestei pretenții mă întreb:

Nu cumva vor să fie și preoți creștini?

Cum văd eu, ei înțeleg sau se fac a înțelege, proporția între Români și Evrei, ca și între niște numeri oarecari.

Chestia e însă că, Românii trebue să fie în toate funcțiile și profesiile acestei țări nu numai într'un număr proporțional cu raportul dintre numărul locuitorilor români și al celor străini ci proporțional și:

Cu miile de ani de când locuim pe acest pământ, în raport cu nici o sută de ani de când s'au pripășit Evreii aci;

Cu dreptul primului ocupant;

Cu sângele varsat de strămoșii părinții și frații noștri întru apărarea țării;

Cu munca depusă de înaintași pentru defrișarea pădurilor și desțelenirea câmpiilor;

Cu suferințele îndurate de ei în toate războaiele și în fața tuturor năvălitorilor barbare;

Cu munca depusă pentru ținerea pe spinarea noastră, în curs de veacuri, a altor trântori;

Cu numărul acelor ce muncesc jos la temelia societății pentru producerea materiei prime speculată de Evrei;

Cu sentimentele ce ni le stârnește trecutul acestei țări și al celor ce au apărat-o;

Cu grija ce-o avem de viitorul României și cu spiritul de jertfă de care suntem însuflețiți pentru apărarea ei de cotropiri străine.

Cu, în sfârșit, calitatea noastră de gazdă, de proprietari ai casei și cu calitatea lor de musafiri nepoftiți; și invers-proporțional;

Cu pericolul ce-l prezintă Evreii pentru toate popoarele lumii în general și pentru Români în deosebi, prin felul lor de a fi: paraziți, inasimilabili, exclusiviști și dizolvanți ai oricărei societăți pentru a putea pescui ei în apă tulbure;

Cu răul pe care ni l-au făcut; și

Cu numărul patriilor ce le avem fiecare: Noi una și ei, câte țări sunt pe pământ.

Intr'o asemeni proporție îi primim în toate.

Dar atunci ar trebui ca imediat să-și iea toți catrafusele și să se cărăbănească din țară până la unul, cu bucceluța subsuoară, cum au venit și cu cât au venit, pentrucă au zăbovit prea mult aci.

Mihail C. Țupa

Complotul tăcerii!

Evreii și evreizații au organizat un complot împotriva «SINDICATULUI ZIARIȘTILOR CREȘTINI DIN BASARABIA». Anume: COMPLOTUL TĂCERII.

Strălucita activitate a Sindicatului nostru nu este înregistrată de ziarele din capitală și provincie pentru că aproape toate—sunt reprezentate — la Chișinău — de evrei (liberi cugetători, renegați sau creștini evreizați).

Am devenit odioși, pentru acești energumeni, datorită faptului că suntem naționaliști-creștini și avem curajul s'o spunem pe față.

Creștini!

Sprijiniți ziarul nostru

„România Creștină"

Apare, de-ocamdată,
din zece în zece zile.

ATELIER DE INCALȚĂMINTE DE PRIM RANG

PETRE DRAGA

Strada Alexandru cel Bun, colț cu str. Armeană

Cea mai fină încălțăminte executată după ultimele modele din străinătate, **gata și după comandă.** Satisface cel mai pretențios gust. La purtare se distinge prin **durabilitate**. Se execută din cea mai bună piele și de orice culoare, la fel și din piele veritabilă de crocodil și de șarpe.

S'a PRIMIT PIELE IMPERMIABILĂ PENTRU SPORTSMENI

Atelierul primește **REPARAȚII** de ghete și galoși

Prețuri în afară de orice concurență

Români-creștini!

Nu cumpărați dela evrei! Nu citiți ziarele evreești! Nu consultați medici sau avocați evrei! Nu vizitați cinematografele și teatrele evreești! Nu intrați în nici o combinație cu evreii!

Evreii sunt dușmani de moarte ai creștinismului!